

החלטה מס' 05 בעתירה מס' 1/2022
(בעניין: ועדת אכ"ע נ' יעל הרשקוביץ)

- 1.1. מונחת בפני בקשת העותרת בה היא מבקשת למשוך את עתירתה בתיק הנ"ל.
- 1.2. הנימוק העיקרי אותו מעלה העותרת בבקשתה הינה שהיא מבקשת להגיש את עתירתה לוועדה העליונה לקיום הקוד האתי בהתאחדות (להלן: "ועדת האתיקה").
- 1.3. ניתן להצר על כך שמלכתחילה לא הגישה העותרת את עתירתה לוועדת האתיקה, אלא מצאה לפנות לביה"ד, אך טוב מאוחר מאשר לעולם לא.
- 2.1. בתגובתה לבקשה השיבה המשיבה שיש לדחות את העתירה (ולא רק למחוק אותה), תוך חיוב העותרת בהוצאות המשיבה.
- 2.2. בתגובתה (המשתרעת על פני 5 עמודים) הפליגה המשיבה למחוזות רחוקים, תוך העלאת טיעונים שבחלקם אף אינם נכונים¹ והפנתה לפסיקה שברובה אינה רלוונטית לעניין².
2. באשר למחיקה – משהמחלוקת שבין הצדדים לא הסתיימה אלא עוברת לדיון בפורום אחר, אין מקום לדחיית העתירה, אלא רק למחוק אותה, כמבוקש. דומה הדבר לתביעה שהוגשה לביהמ"ש חסר סמכות עניינית וככל שביהמ"ש לא מורה על העברתה לביהמ"ש המוסמך, אזי התביעה נמחקת ואינה נדחית, כך שניתן להגישה מחדש לביהמ"ש המוסמך.
3. באשר לטירחה – אין ספק שלמשיבה נגרמה טרחת מה. ברם, אין למשיבה אלא להלין על עצמה, ככל שהדברים אמורים בטירחה, משהיא מצאה להגיש בקשה לדחייה על הסף וכן תגובה המשתרעת על פני 153 עמודים (כולל נספחים) והוסיפה והגישה תגובה לבקשה דנא המשתרעת, כאמור, על פני 5 עמודים.
4. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים והנסיבות מצאתי להיעתר לבקשת העותרת ולהורות על מחיקת העתירה בלא לחייבה בהוצאות.
5. סוף דבר – העתירה נמחקת בזאת. אין צו להוצאות.
6. מזכירות ביה"ד תמציא ההחלטה לצדדים ותפרסמה באתר ההי"ל.

ניתן היום 13/09/2022 בהיעדר הצדדים.

עוה"ד בנימין ה' קיסלר
אבה"ד

¹ בעתירה 14/2019 לא נקבע כלל שלוועדת אכ"ע אין זכות עמידה בפני ביה"ד, משהיא לא הוכרה כמוסד של ההי"ל. מעיון בסעיפים 6 – 10 לפסה"ד מיום 22/08/2021 עולה בבירור שפסה"ד התייחס רק למעמדה המשפטי של ועדת האג'יליטי ולא למעמדה המשפטי של ועדת אכ"ע, הגם שביה"ד המליץ (שם, בסעיף 13.2) להנהלת ההי"ל לעגן בתקנון ההי"ל באופן מפורש – בכפוף להחלטת האסיפה הכללית גם את מעמדה של ועדת אכ"ע, כדי למנוע התדיינות מיותרת בשאלה זו, כפי שאכן עלה בעתירה דנא.

² כך למשל הנטען בסעיף 27 והפסיקה שאוזכרה, משבמקרה דנא העתירה לא נמחקת או נדחית מחמת קבלת הטענה המקדמית שהעלתה המשיבה (ראה, עק"פ (מחוזי חיפה) 23899-08-19, שם בפסיקאות י"ט ו- כ"ב) ומשלא נקבע במקרה דנא שלא היה כל בסיס להגשת הקובלנה (ראה, שם, בפסיקא כ"ג).